

Ordet „decidere“ paa dette Sted forstaaes det Samme, som paa andre Steder ved Ordet „beslutte“.

**Besjely:** Jeg skal ikke gaae ind paa nogen Discussion for at bestemme Begrebet af Ordet „Decision“ og „decidere“; men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at jeg troer ikke, at den Betydning, som den meget ærede Finantsminister lægger i Ordene „Decision og decidere“, er den aldeles correcte. Jeg veed meget vel, at ifølge den bestaaende Regnskabsanordning er der med Udsættelser i Regnskaber, som blive deciderede gennem vedkommende Ministerium, forbundet Udpantningsret; men jeg troer, at der findes mange Slags Decisioner, hvormed denne Udpantningsret ikke er forbunden. Forholdet er af en ganske særegen Betskaffenhed med Hensyn til de Regnskabsbetjente, der fortære under Statskassen. Dette Forhold blev først etableret i 1840. Tidligere efter den ældre Anordning er Ordet Decision brugt i en ganske anden Betydning, og da var denne særgne Rettighed til Udpantning ikke forbunden dermed, hvilken med Hensyn til Regnskabsbetjente kun troer jeg er bleven mulig derved, at disse maae stille Caution, hvorved altsaa vedkommende Collegium kunde udpante dem. Jeg har kun villet gjøre opmærksom derpaa uden videre at gaae ind paa, om det var rigtigt eller ikke rigtigt at bruge de nævnte Ord. Jeg troer imidlertid, at Revisoratet kun er kommet ind paa at benytte disse Ord, fordi det er Noget, som er ganske almindeligt. I Alt, hvad der vedrører Regnskabsfager og den endelige Beslutning med Hensyn til dem, troer jeg, at det almindelige Udtryk, man bruger, er „Decision“. Jeg kan forresten ogsaa henvise til det ærede Udvalgs Betænkning, hvor Ordet „Decision“ forekommer et Par Gange, blot for at gjøre opmærksom paa, at det næsten ikke er muligt for den, som er vant til at behandle Regnskabsfager, naar han begynder at tale derom, og der er Tale om deres Afgjørelse, at undgaae at bruge Ordet „Decision“.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens

Beslutning med Hensyn til Statsrevisoratets Antegninger til Justitsministeriet vedkommende Antegningsposterne 1, 5—6, 9, 12 og 17 (see Anhang B Sp. 622—28.)

vedtoges eenstemmigt med 35 St.

2) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsrevisionens Antegninger til Justitsministeriet vedkommende de civile Straffeanstalter, (Antegningspost 9 see sammesteds Sp. 628—30) vedtoges eenstemmigt med 34 St.

**Formanden:** Det næste Affnit, der sættes under Forhandling, er Hovednummer 14. Ministeriet for Kirkes og Underviisningsvæsenet, med de til samme hørende Underafdelinger, der, i Genhold til det af mig tidligere Anførte, ville komme under særskilt Afstemning.

**Besjely:** Blandt det ærede Udvalgs Indstillinger findes Pag. 669—670 under 10de Post den, at „Revisionsantegningen bortfalder;“ denne Antegning er steet i Anledning af Betydningen af en Bevilling. Der var nemlig oprindelig i Finantsloven for 1850—51 bevilget til Udgifter ved den videnskabelige Realskole i Aarhus 9100 Rbd., hvilken Bevilling findes i Loven indenfor Linien, og derfra er igjen draget den calculerede Indtægt 2,100 Rbd., saa at der udkommer som bevilget til Udgifterne 7,000 Rbd. Dette har nu Udvalget forstaaet paa den Maade, at denne Bevilling i Grunden gaaer ud paa en Sum af 9,100 Rbd. Der har i sin Tid været forskellige Ansættelser derom i Revisoratet; jeg har havt og har endnu den Mening, at Finantslovens Bevilling egentlig kun gaaer ud paa en Sum af 7,000 Rbd. Jeg har imidlertid ikke villet gjøre nogen særegen Indstilling til Forandring i dette Punkt, deels fordi jeg maa indrømme, at Spørgsmaalet er tvivlsomt, og deels fordi jeg troer, at det er bedre, naar der er Spørgsmaal om, hvorledes en Bevilling i Finantsloven er at forstaae, at dette kommer frem først i Folkethinget. Jeg troer nemlig, at det er bedre, at denne Afdeling af Rigsdagen først høres, som ganske anderledes trænger ind i Finantsloven, end det er muligt for